

LAKŠTINGALA

Kuklios
plunksnos, bet
ne giesmė.

Klausk ko nori, visi pasakys, kad gražiausiai suokia **lakštingala**. Jos giesmė vingri, balsinga. Todėl net apie gerą dainininką mes sakome – gieda kaip **lakštingala**.

Ji gyvena prie upių ir ežerų, šlapiuose miškuose. **Lakštingala** lizdą suka ant žemės, aplink jį pakloja sausų lapų lakštelių. Galbūt nuo to ir kilo jos vardas – **lakštingala, lakštutė**.

Ar ją pažintum pamatęs? **Lakštingala** yra pilka, rusva uodega, didelėmis akimis.

Lakštingalos mėgsta straksėti žeme. Jos gaudo vabzdžius ir neša savo **lakštingaliukams**.

VARNĖNAS

suaugėlis ir jauniklis

Varnėnas – mūsų kaimynas. Pavasarį, dar sniegui neištirpus, **varnėnai** sugrįžta ir medžių viršūnėse pradeda švilpauti. Greitai jie jau landžioja į inkilus, kuriuos paukščiams sukėlė ir iškėlė žmonės.

Varnėnas – nedidelis paukštis. Juodos spalvos jo plunksnos žvilga, todėl pavasarį jis atrodo labai gražus.

Tačiau labiausiai **varnėną** mėgstame už giesmes. Į jas kartais įpinta kitų paukščių balsų ar kieme išgirstų garsų. Nenustebk išgirdęs jo giesmėje vištos kudakavimą, anties kvarksėjimą ar automobilio burzgimą.